

Analytiker påstår att det vänder, samma personer som inte såg krisen, förrän den var ett faktum!

När analytiker och politiker säger att ”det har vänt” i ekonomin menar de egentligen att den inte försämras lika snabbt som förut. Stora kriser värker ut långsamt. I oktober 1990 började problemen för den svenska valutan och räntorna steg. Fastighetsbranschen kollapsade 1991, bankerna 1992 och Sverige gav upp kronförsvaret i november 1992. I slutet av 1993 började tecken på en vändning synas, men arbetslösheten gick i topp 1994. Först tio år efter krisens start var man tillbaka i den gamla arbetslöshetsnivån. Det kan alltså ta tid.

Avgörande för hur snabb återhämtningen blir är de amerikanska konsumenternas förmåga och vilja att börja konsumera igen. Och det är något man kan resonera kring – men inte veta. Förmågan har självfallet med ränteläge, lånemöjligheter och arbetslöshetstal att göra. Men viljan handlar om psykologi. Har de amerikanska konsumenterna blivit så skrämda att de nu vill börja spara och bygga upp buffertar? Många tror det. Jag tror det inte.

Det finns i det amerikanska samhället en stark individuell framtidstro. Många tror helt enkelt att det kommer att ordna sig och gå bra för dem. Det ökar benägenheten att konsumera lite mer än man egentligen har råd med. Den optimism som finns i samhället gör, tror jag, att när den riktiga vändningen kommer blir det en rätt snabb uppgång.

Krisbekämpningen föder en ny kris?

I hela västvärlden – med USA i spetsen – försöker man motverka den ekonomiska nedgången med massiva ekonomiska stimulanser. De budgetunderskott som byggs upp måste på något sätt hanteras. Risken finns att all likviditet som skjuts ut i systemet leder till att inflationen återkommer. Räntorna kommer säkert att stiga och länderna måste sannolikt höja sina skatter – åtgärder som drar in efterfrågan och bromsar en uppgång.

Sverige försökte sig i mitten av 1970-talet på en överbrygningspolitik i syfte att hoppa över en internationell konjunktturnedgång. Det tog en ände med förskräckelse; det fanns ingen fast mark på andra sidan. Själv var jag då ung politiker och lärde mig något: Det finns oftast politisk kraft nog att stimulera, men mer sällan att strama åt i tid.

Hittills är Sveriges budgetunderskott 4-5 procent av BNP – vilket ska jämföras med toppnoteringen 11 procent under 90-talskrisen och USA:s 13 procent.

Ska länderna ta sig ur underskotten kräver det höjda räntor, höjda skatter och offentliga besparingar – i en situation där människor just tycker sig kunna pusta ut

Det handlar om utbildning, utbildning och dit hör att lära sig språk, det räcker inte med skol engelskan!

Obama vår tids kanske bästa talare sa nyligen om USA:s framtid: det handlar om utbildning: "It's because there is no stronger weapon against inequality and no better path to opportunity than an education that can unlock a child's God-given potential. --- No one has written your destiny for you. Your destiny is in your hands -- you cannot forget that. That's what we have to teach all of our children. No excuses. No excuses."

Det är aktuellt igen i mediat som vill glänsa och söker Sverige bilden, IKEA framhävs som alltid liksom flera export företag

Sanningen är ju att IKEA betyder mer för bilden av Sverige än alla offentliga myndigheter tillsammans, samtidigt som IKEA – liksom många andra företag – för sin export är starkt beroende av att bilden av Sverige är positiv i andra länder. Sverige bilden och den bild av sitt företag som såväl IKEA som många andra företag försöker sprida ser ofta likartad ut.

Märkligt att hela mediat och folket anser IKEA, WASA, ARLA, ABB fisk fortfarande ur svenska när samtliga sedan länge flyttat ut från Sverige för att driva sina företag i länder med en annorlunda syn på företagandet och beskattning. *(Det är helheten som gäller och inte enstaka skattelättnader)*

Sanningen kommer alltid ikapp

På något vis kan man leva med en lögn, det är människan rätt bra på, när ett helt lands befolkning tappar omdömet där man låter sig bländas av företagets framgångar som sedan länge lämnat Sverige blir man fundersamt, riktigt märkligt är att sedan lång tid tillbaks har inte ett enda företag vuxit till sig och finns på den internationella arenan mer än H&M.

Verka inte som någon ens fundera varför?

Vi är snart framme där merparten av den svenska industrin lämnat Sverige och det vi har kvar är legotillverkning som vilket annat U-land och då är det försent att vakna ifall man vill bibehålla bra levnadsstandard.